ПРО СТІЙКІСТЬ МАКСИМУМА ПОСЛІДОВНОСТІ ЛІНІЙНИХ ФУНКЦІЙ

Олег СКАСКІВ

Львівський національний університет імені Івана Франка
вул. Університетська 1, Львів 79602

Редакція отримала статтю 20 лютого 2004 р.

Отримано умови стійкості максимального члена цілого ряду Діріхле.

1. Вступ. Через $D(\lambda)$ позначимо клас абсолютно збіжних в $\mathbb{C}$ рядів Діріхле
$$F(z)=\sum_{n=0}^{+\infty}a_ne^{z\lambda_n}, \tag{1}$$
$\lambda=(\lambda_n)$ — фіксована послідовність, така що $0=\lambda_0<\lambda_n\uparrow+\infty$ $(n\to+\infty)$. Для $x\in\mathbb{R}$ і $F\in D(\lambda)$ визначимо $\mu(x,F)=\max\{|a_n|e^{x\lambda_n}:\ n\ge 0\}$ – максимальний член ряду (1). Для довільної послідовності комплексних чисел (b_n), $b_n\neq 0$ $(n\ge 0)$, розглянемо ряди
$$B(z)=\sum_{n=0}^{+\infty}a_nb_ne^{z\lambda_n},\ B^-(z)=\sum_{n=0}^{+\infty}a_nb_n^{-1}e^{z\lambda_n}.$$
Якщо справджується умова
$$\limsup_{n\to+\infty}\frac{\ln(|b_n|+|b_n^{-1}|)}{\lambda_n}<+\infty, \tag{2}$$
то, очевидно, що одночасно $F\in D(\lambda)$, $B\in D(\lambda)$, $B^-\in D(\lambda)$.

Нехай $L-$ клас таких додатних неперервних на $[0;+\infty)$ функцій l, що $l(x)\uparrow+\infty$ $(x\to+\infty)$. Через W позначимо клас таких функцій $w\in L$,

---

УДК 517.5. Автор частково підтриманий INTAS, проект 99-00089

що $\int\limits_1^{+\infty} x^{-2}w(x)dx < +\infty$. Для фіксованої функції $\Phi \in L$ через $L(\Phi)$ позначимо клас таких додатних неспадних на $[0;+\infty)$ функцій ψ, що

$$(\forall b > 0): \lim_{t\to+\infty} \frac{1}{t} \int\limits_0^{b\Phi(t)} \frac{d\psi(u)}{u} = 0.$$

Для функції $F \in D(\lambda)$ її максимальний член $\mu(x,F)$ називається *стійким* (див. [1]), якщо за умови (2) при $x \to +\infty$ зовні деякої множини скінченної міри Лебега одночасно виконуються співвідношення

$$\ln\mu(x,F) = (1+o(1))\ln\mu(x,B) = (1+o(1))\ln\mu(x,B^-). \tag{3}$$

У статті [1] доведено, що за умови

$$\ln n = O(\ln\lambda_n) \quad (n \to +\infty), \tag{4}$$

для того, щоб для кожного ряду Діріхле $F \in D(\lambda)$ його максимальний член $\mu(x,F)$ був стійким, необхідно і досить, щоб існувала функція $w \in W$, для якої

$$(\exists n_0)\ (\forall n \geq n_0): \ln(|b_n| + |b_n|^{-1}) \leq w(\lambda_n). \tag{5}$$

У статті [1] вказано також застосування цього твердження до дослідження зростання цілих рядів Діріхле на кривих.

У статті [4] знайдено необхідні і достатні умови стійкості $\mu(x,F)$ без апріорного обмеження (4) на показники. Для $w \in L$ означимо

$$B_w(z) = \sum_{n=0}^{+\infty} a_n e^{w(\lambda_n)+z\lambda_n},\ B_w^-(z) = \sum_{n=0}^{+\infty} a_n e^{-w(\lambda_n)+z\lambda_n}.$$

Зрозуміло, що із $B_w \in D(\lambda)$ випливає $\{F, B_w^-\} \subset D(\lambda)$, а за умови (5) і $\{B, B^-\} \subset D(\lambda)$, та для досить великих x

$\mu(x,B_w^-) \leq \mu(x,B) \leq \mu(x,B_w)$, $\mu(x,B_w^-) \leq \mu(x,B^-) \leq \mu(x,B_w)$,
$\mu(x,B_w^-) \leq \mu(x,F) \leq \mu(x,B_w)$.

Тому для $w \in L$, у випадку справедливості умов (5), співвідношення (3) випливають із співвідношень

$$\ln\mu(x,F) = (1+o(1))\ln\mu(x,B_w) = (1+o(1))\ln\mu(x,B_w^-). \tag{6}$$

У [4] доведено наступну теорему.

Теорема А [4]. *Нехай $w \in L$, $B_{2w} \in D(\lambda)$. Якщо виконується умова* (5) *і, крім того,*

$$\int\limits_0^{+\infty} \frac{d\ln\nu(t)}{t} < +\infty, \quad \nu(t) = \int\limits_0^t e^{w(x)}dn(x), \tag{7}$$

де $n(x) = \sum\limits_{\lambda_n \le x} 1-$ лічильна функція послідовності $\lambda = (\lambda_n)$, то максимальний член $\mu(x, F)$ є стійким.

У [4] також доведено, що умова (7) є й необхідною для стійкості максимального члена $\mu(x, F)$, а також, що з умови

$$\sum_{n=1}^{+\infty} \frac{1}{n\lambda_n} < +\infty \tag{8}$$

і того, що $w \in W$, випливає стійкість $\mu(x, F)$. Відзначимо, що умова (8) значно слабша, ніж умова (4).

У цій статті введемо і дослідимо поняття посиленої і ослабленої стійкості $\mu(x, F)$.

Для функції $F \in D(\lambda)$ максимальний член $\mu(x, F)$ називатимемо *посилено стійким* і відповідно *ослаблено стійким*, якщо співвідношення (6) виконуються при $x \to +\infty$ і відповідно при $x \to +\infty$ зовні деякої множини $E \subset [0; +\infty)$ нульової лінійної щільності

$$DE = \limsup_{x \to +\infty} \frac{meas(E \cap [0, x])}{x} = 0,$$

де $meas\, E-$ міра Лебега вимірної множини E на прямій.

Для функції $\psi \in L$ через $D_\psi(\lambda)$ позначимо клас таких функцій $F \in D(\lambda)$, що

$$|a_n| \le \exp\{-\lambda_n \psi(\lambda_n)\} \quad (n \ge n_0),$$

а для функції $\Phi \in L$ через $D(\lambda, \Phi)$ позначимо клас таких функцій, для яких

$$\ln M_0(x, F) \le x\Phi(x) = \Phi_0(x) \quad (x \ge x_0),$$

де $M_0(x, F) = \sum\limits_{n=0}^{+\infty} |a_n| e^{x\lambda_n}$. У випадку, коли Φ_0 має неперервну похідну, яка зростає до $+\infty$ на $[x_0; +\infty)$, відомо (див. [6, с. 18]), що нерівність $\ln \mu(x, F) \le \Phi_0(x)$ виконується для всіх $x \ge x_0$ тоді і лише тоді, коли

$\ln|a_n| \le -\lambda_n\psi(\lambda_n)$ $(n \ge n_0)$, де $\psi(t) = \Psi_\Phi(\varphi_1(t))$, $\Psi_\Phi(t) = t - \frac{\Phi_0(t)}{\Phi_0'(t)}$, а функція φ_1 є оберненою до функції Φ_0'.

Доведемо наступні теореми.

Теорема 1. *Нехай* $\psi \in L$, $w \in L$, $B_w \in D_\psi(\lambda)$, $\nu(t) = \int\limits_0^t e^{w(x)}dn(x)$. *Якщо виконується умова*

$$\ln\nu(t) = O(\psi(t)) \qquad (t \to +\infty), \tag{9}$$

то $\mu(x, F)-$ *посилено стійкий.*

Теорема 2. *Нехай* $\Phi \in L$, $w \in L$, $B_w \in D(\lambda, \Phi)$, $\nu(t) = \int\limits_0^t e^{w(x)}dn(x)$. *Якщо* $\ln\nu \in L(\Phi)$, *то* $\mu(x, F)-$ *ослаблено стійкий.*

Для доведення теорем розглянемо, як і в [4], додатні збіжні для всіх $x \ge 0$ інтеграли

$$I(x) = \int\limits_0^{+\infty} f(t)e^{tx}v(dt), \tag{10}$$

де $v-$ зліченно-адитивна міра на $[0; +\infty)$ з необмеженим носієм, $f(t) > 0$ $(t \in supp\ v)$. Для $x \ge 0$ визначимо $\mu_*(x) = \sup\{f(t)e^{tx} :\ t \in supp\ v\}$.

Теореми 1 і 2 отримаємо з наступних теорем.

Теорема 3^*. *Нехай* $\psi \in L$ *і функція* I *має вигляд* (10). *Якщо виконуються умови*

$$f(t) \le \exp\{-t\psi(t)\} \qquad (t \ge t_0), \tag{11}$$

$$\ln v([0; t]) = O(\psi(t)) \qquad (t \to +\infty), \tag{12}$$

то при $x \to +\infty$

$$\ln I(x) \le (1 + o(1)) \ln\mu_*(x). \tag{13}$$

Теорема 4. *Нехай функція* I *має вигляд* (10) *і нехай* $\Phi \in L$. *Якщо виконуються умови* $v_0 \in L(\Phi)$ *з* $v_0(t) = v([0; t])$ *і* $\ln I(x) \le x\Phi(x)$ $(x \ge x_0)$, *то співвідношення (13) справджується при* $x \to +\infty$ *зовні деякої множини* E, $DE = 0$.

Теорему 4 отримано по суті в [2, с. 223–233] (див. також [3, с. 135], звідки також можна отримати подібне твердження).

2. Доведення теореми 3^***.** Нехай $v_0(t) = v([0;t])$, $t \geq 0$. Відзначимо спочатку, що з умови (12) випливає, що

$$\int\limits_0^{+\infty} e^{-2/3t\psi(t)} v(dt) < +\infty.$$

Тому, позначивши через $t_1 = t_1(x)$ єдиний розв'язок рівняння $\psi(t) = 3x$, з нерівності (11) для $t \geq t_1$ отримаємо

$$f(t)e^{tx} \leq \exp\{-t\psi(t) + tx\} \leq \exp\{-2/3t\psi(t)\}$$

і, отже, при $x \to +\infty$

$$I(x) \leq \int\limits_0^{t_1} f(t)e^{tx} v(dt) + \int\limits_{t_1}^{+\infty} e^{-2/3t\psi(t)} v(dt) \leq \mu_*(x)v_0(t_1) + o(1). \qquad (14)$$

Якщо $v(\mathbb{R}_+) < +\infty$, то звідси випливає, що $I(x) = O(\mu_*(x))$ $(x \to +\infty)$. Залишається зауважити, що $\mu_*(x) \to +\infty$ $(x \to +\infty)$. Якщо ж $v(\mathbb{R}_+) = +\infty$, то, очевидно, що $x = o(\ln \mu_*(x))$ $(x \to +\infty)$, і тоді, на підставі умови (12) з нерівності (14), отримуємо, що при $x \to +\infty$

$$\ln I(x) \leq \ln v_0(t_1) + \ln \mu_*(x) = O(x) + \ln \mu_*(x) = (1 + o(1)) \ln \mu_*(x).$$

Теорему 3^* доведено.

Аналіз наведеного доведення показує, що насправді встановлено наступне твердження, наслідком з якого є теорема 3^*.

Теорема 3. *Нехай* $\psi \in L$, *функція* I *має вигляд* (10), *виконуються умови* (12) *і*

$$(\exists b > 0): \int\limits_0^{+\infty} f(t)e^{bt\psi(t)} v(dt) < +\infty. \qquad (15)$$

Тоді співвідношення (13) *справджується при* $x \to +\infty$.

Доведення теореми 3. Справді, нехай t_1- єдиний розв'язок рівняння $\psi(t) = x/b$. Тоді за умовою (15)

$$\int\limits_{t_1}^{+\infty} f(t)e^{tx} v(dt) \leq \int\limits_{t_1}^{+\infty} f(t)e^{bt\psi(t)} v(dt) = o(1) \quad (x \to +\infty),$$

тому знову маємо $I(x) \leq \mu_*(x)v_0(t_1) + o(1)$. Завершуємо доведення теореми 3 дослівним повторенням міркувань з попереднього доведення.

3. Доведення теореми 1. Не зменшуючи загальності, можна вважати, що $a_n > 0$ $(n \geq 0)$. Міркуємо подібно, як і в [4]. Нехай $a(t)-$ така неперервна невід'ємна на $[0; +\infty)$ функція, що $a(\lambda_n) = a_n$ і

$$\mu(x, F) = \sup\{a(t)e^{tx} : \ t \geq 0\}, \quad a(t) \leq \exp\{-t\psi(t)\} \ \ (t \geq 0).$$

Тоді

$$\mu(x, F) \leq F(x) \leq \sum_{n=0}^{+\infty} a_n e^{w(\lambda_n)+x\lambda_n} = \int\limits_0^{+\infty} a(t)e^{tx} d\nu(t) = B_w(x), \tag{16}$$

де $\nu(t) = \int\limits_0^{+\infty} e^{w(x)} dn(x)$, $n(x) = \sum\limits_{\lambda_n \leq x} 1$. За теоремою 3^* при $x \to +\infty$ виконується нерівність

$$\ln B_w(x) \leq (1 + o(1)) \sup\{\ln a(t) + tx : \ t \in supp\ \nu\} = (1 + o(1)) \ln \mu(x, F).$$

Тому $\ln B_w(x) = (1 + o(1)) \ln \mu(x, F)$ при $x \to +\infty$.

З іншого боку, $\mu(x, F) \leq \mu(x, B_w) \leq B_w(x)$ для всіх $x \in \mathbb{R}$, тому $\ln \mu(x, B_w) = (1 + o(1)) \ln \mu(x, F)$ при $x \to +\infty$.

Якщо тепер застосувати попередні міркування із заміною F на B_w^-, а B_w на F, то отримаємо друге із співвідношень (6). Справді, нехай $b(t)-$ така неперервна невід'ємна функція, що $b(\lambda_n) = a_n e^{-w(\lambda_n)}$ і

$$\mu(x, B_w^-) = \sup\{b(t)e^{tx} : \ t \geq 0\}, \quad b(t) \leq \exp\{-t\psi(t)\} \ \ (t \geq 0).$$

Тоді

$$\mu(x, B_w^-) \leq B_w^-(x) \leq \sum_{n=0}^{+\infty} a_n e^{x\lambda_n} = \int\limits_0^{+\infty} b(t)e^{tx} d\nu(t) = F(x). \tag{17}$$

За теоремою 3^* знову отримуємо, що при $x \to +\infty$

$$\ln \mu(x, B_w^-) \leq \ln F(x) \leq (1 + o(1)) \ln \mu(x, B_w^-).$$

Залишається використати нерівності $\mu(x, B_w^-) \leq \mu(x, F) \leq F(x)$ $(x \in \mathbb{R})$. Теорему 1 доведено.

4. Доведення теореми 2. Як і вище, можна вважати, що $a_n > 0$ $(n \geq 0)$. Визначимо невід'ємні функції $a(t)$, $b(t)$ так, що $a(\lambda_n) = a_n$, $b(\lambda_n) = a_n e^{-w(\lambda_n)}$ і

$$\mu(x, F) = \sup\{a(t)e^{tx} : \ t \geq 0\}, \quad \mu(x, B_w^-) = \sup\{b(t)e^{tx} : \ t \geq 0\}.$$

Як і вище, отримуємо нерівності (16), (17). За умовою $B_w \in D(\lambda, \Phi)$, тому до інтегралів

$$B_w(x) = \int\limits_0^{+\infty} a(t)e^{tx}d\nu(t), \quad F(x) = \int\limits_0^{+\infty} b(t)e^{tx}d\nu(t)$$

можна застосувати теорему 4, бо за умовою $\ln\nu \in L(\Phi)$, де $\nu(t) = \int\limits_0^t e^{w(x)}dn(x)$.

За теоремою 4 із (16) і (17) отримуємо, що при $x \to +\infty$ зовні деякої множини нульової лінійної щільності

$$\ln\mu(x, F) \le \ln B_w(x) \le (1 + o(1)) \ln\mu(x, F),$$

$$\ln\mu(x, B_w^-) \le \ln F(x) \le (1 + o(1)) \ln\mu(x, B_w^-).$$

Завершує доведення застосування нерівностей $\mu(x, F) \le \mu(x, B_w) \le B_w(x)$ і $\mu(x, B_w^-) \le \mu(x, F) \le F(x)$.

5. Наслідки. Зауважимо, що

$$\nu(t) = \int\limits_0^t e^{w(x)}dn(x) \le e^{w(t)}n(t) \quad (t \ge 0),$$

тому, $\ln\nu(t) \le w(t) + \ln n(t)$. З монотонності функції $1/t$ випливає, що

$$\int\limits_0^t \frac{d\ln\nu(x)}{x} \le \int\limits_0^t \frac{dw(t)}{t} + \int\limits_0^t \frac{d\ln n(t)}{t} + O(1) \quad (t \to +\infty).$$

Отже, якщо $w \in L(\Phi)$ і $\ln n(t) \in L(\Phi)$, то $\ln\nu \in L(\Phi)$. Очевидно також, що якщо $w(t) = O(\psi(t))$ і $\ln n(t) = O(\psi(t))$ $(t \to +\infty)$, то $\ln\nu(t) = O(\psi(t))$.

Тепер ми можемо отримати з теорем 1 і 2 наступні наслідки.

Наслідок 1. *Нехай $\psi \in L$, $w \in L$, $F \in D_\psi(\lambda)$ і виконуються умови*

$$w(t) = O(\psi(t)), \qquad \ln n(t) = O(\psi(t)) \quad (t \to +\infty). \tag{18}$$

Тоді $\mu(x, F)-$ посилено стійкий.

Наслідок 2. *Нехай $\Phi \in L$, $w \in L$, $F \in D(\lambda, \Phi)$. Якщо $w \in L(\Phi)$ і $\ln n(t) \in L(\Phi)$, то $\mu(x, F)-$ ослаблено стійкий.*

Доведення наслідка 1. З огляду на сказане вище, перевіримо, чи можна використати теорему 1.

Оскільки $w(t) = o(t\psi(t))$ $(t \to +\infty)$, то за умовою (18)

$$\ln a_n + w(\lambda_n) \le -(1 + o(1))\lambda_n \psi(\lambda_n) \quad (n \to +\infty),$$

звідки $\ln a_n + w(\lambda_n) \le -1/2\lambda_n\psi(\lambda_n)$ $(n \ge n_0)$. Крім того, за другою умовою (18)

$$\ln n = O(\psi(\lambda_n)) = o(\lambda_n\psi(\lambda_n)) = o(-\ln a_n - w(\lambda_n)) \quad (n \to +\infty),$$

тому $B_w \in D_{1/2\psi}(\lambda)$ (див. [6, с. 12]). Пригадуючи сказане перед формулюванням наслідків, отримуємо, що до F можна застосувати теорему 1. Наслідок 1 доведено.

Доведення наслідка 2. Із зауважень перед формулюванням наслідків випливає, що $\ln \nu \in L(\Phi)$, як тільки $w \in L(\Phi)$ і $\ln n(t) \in L(\Phi)$. Якщо $\psi \in L(\Phi)$, то, інтегруючи частинами, переконуємось, що

$$(\forall b > 0): \ \psi_0(b\Phi(t)) = o(t\Phi(t)) \quad (t \to +\infty).$$

Звідси, враховуючи умови $w \in L(\Phi)$ і $\ln n(t) \in L(\Phi)$, отримаємо, що

$$(\forall b > 0): \ w(\lambda_n) = o(\lambda_n \varphi(b\lambda_n)) \quad (n \to +\infty), \tag{19}$$

$$\ln n = o\left(\lambda_n \varphi\left(\frac{\lambda_n}{2}\right)\right) \qquad (n \to +\infty), \tag{20}$$

де φ– обернена функція до Φ.

Крім того, за умовою $F \in D(\lambda, \Phi)$ і нерівністю Коші, для всіх $n \ge n_1$ при $x = \varphi(\lambda_n)$ маємо

$$\ln a_n \le \ln \mu(x, F) - x\lambda_n \le \ln M_0(x, F) - x\lambda_n \le x\Phi(x) - x\lambda_n \le \frac{\lambda_n \varphi(\lambda_n/2)}{2}.$$

Використовуючи (19) при $b = 1/2$, звідси отримуємо, що

$$\ln a_n + w(\lambda_n) \le -(1/2 + o(1))\lambda_n \varphi(\lambda_n/2), \tag{21}$$

звідки, на основі (20), дістанемо $\ln n = o(-\ln a_n - w(\lambda_n))$ $(n \to +\infty)$, і, отже, $B_w \in D(\lambda)$ (див. [6, с. 12]).

З (19), крім того, для всіх досить великих n маємо $\ln a_n + w(\lambda_n) \le 1/2 \ln a_n$, тому для всіх досить великих x отримуємо

$$\ln \mu(x, B_w) \le \frac{1}{2} \max\{\ln a_n + 2x\lambda_n : \ n \ge 0\} \le x\Phi(2x). \tag{22}$$

Застосуємо тепер до B_w наступне твердження (теорема 1 із [5]), яке сформулюємо у вигляді леми.

Лема. *Нехай* $\psi \in L$, $F \in D(\lambda)$,

$$(\exists K > 0): \ |a_n| \le \exp\{-\lambda_n \psi(K\lambda_n)\} \quad (n \ge n_0). \tag{23}$$

Якщо виконується умова

$$(\forall \eta > 0): \lim_{R\to+\infty} \frac{1}{\psi(\eta R)} \sum_{0<\lambda_n\le R} \frac{1}{n\lambda_n} = 0, \tag{24}$$

то рівність

$$\ln M_0(x,F) = (1+o(1)) \ln \mu(x,F)$$

виконується при $x \to +\infty$ *зовні деякої множини нульової лінійної щільності.*

З нерівності (21) випливає, що для функції B_w умова (23) виконується, якщо $\psi(t) = \frac{1}{3}\varphi(\frac{1}{2}t)$. Враховуючи, що $\frac{1}{n} \ge \ln(n+1) - \ln n$ $(n \ge 1)$, отримуємо, що для $R = \frac{1}{\eta}\Phi(r)$

$$\frac{1}{\psi(\eta R)} \sum_{\lambda_n\le R} \frac{1}{n\lambda_n} \le \frac{1}{r} \int\limits_0^{\Phi(r)/\eta} \frac{d\ln n(t)}{t}.$$

Звідси, враховуючи умову $\ln n(t) \in L(\Phi)$, отримуємо, що (24) також виконується для $\psi(t) = \frac{1}{3}\varphi(\frac{1}{2}t)$. Тому при $x \to +\infty$ зовні деякої множини нульової лінійної щільності $\ln M_0(x,B_w) = (1+o(1))\ln\mu(x,B_w)$. Звідси, зокрема, випливає, що для всіх досить великих x виконується нерівність $\ln M_0(x,B_w) \le 2\ln\mu(2x,B_w)$. Застосовуючи до останньої нерівності нерівність (22), для всіх досить великих x отримаємо

$$\ln M_0(x,B_w) \le 4x\Phi(4x).$$

Для того, щоб переконатись у коректності застосування теореми 2 з функцією $\Phi_1(x) = 4\Phi(4x)$ замість функції Φ, досить зауважити, що $\psi_0 \in L(\Phi)$ тоді і тільки тоді, коли $\psi_0 \in L(\Phi_1)$, де $\Phi_1(x) = C_1\Phi(C_2x)$ з деякими додатними сталими C_1, C_2. Наслідок 2 доведено.

6. Заключні зауваження. Можна довести, що отримані у цій статті твердження є непокращуваними. Так, зокрема, правильне наступне твердження, яке вказує на непокращуваність (необхідність) умови (12) для справедливості при $x \to +\infty$ співвідношення (13) в класі функцій вигляду (10).

Теорема 5. *Нехай $\psi \in L$. Для кожної міри v, для якої умова* (12) *не виконується, існують функція вигляду* (10), *для якої виконується умова* (11), *стала $d > 0$ і послідовність $x_k \to +\infty$ такі, що*

$$\ln F(x_k) \geq (1 + d) \ln \mu_*(x_k) \qquad (k \geq 1).$$

Міркуючи подібно, як і в [4], звідси неважко встановити непокращуваність умови (9) у теоремі 1. Подібні твердження є правильними і стосовно умов $\ln \nu \in L(\Phi)$, $v_0 \in L(\Phi)$ відповідно з теорем 2 і 4. Описані у цьому пункті твердження залишаємо у цій статті поза розглядом.

[1] *Гайсин А.М.* Оценка ряда Дирихле с лакунами Фейера // Докл. РАН. – 2000. – Т. 370, № 6. – С.735–737.

[2] *Скасків О.Б.* Асимптотичні властивості аналітичних функцій, представлених степеневими рядами і рядами Діріхле. – Дис. ... докт. фіз.-мат. наук. – Львів, 1995. – 299 с.

[3] *Скасків О.Б., Тракало О.М.* Асимптотичні оцінки інтегралів типу Лапласа // Мат. студії. – 2002. – Т. 18, № 2. – С. 125–146.

[4] *Скасків О.Б., Тракало О.М.* Про стійкість максимального члена цілого ряду Діріхле // Укр. мат. журн. (подано до друку)

[5] *Шеремета М.Н.* Об эквивалентности логарифмов максимума модуля и максимального члена целого ряда Дирихле // Мат. заметки. – 1987. – Т. 42, № 2. – С. 215–226.

[6] *Шеремета М.М.* Цілі ряди Діріхле. – К.: ІСДО, 1993. – 168 с.

ON STABILITY OF THE MAXIMUM OF THE SEQUENCE OF THE LINEAR FUNCTIONS

Oleh SKASKIV

Ivan Franko Lviv National University
1 Universytetska Str., Lviv 79602, Ukraine

The conditions of the stability of the maximum term of the entire Dirichlet series are established.